

Sygn. akt III W 983/15

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 maja 2016 roku

Sąd Rejonowy Wydział III Karny w Wałbrzychu w składzie:

Przewodniczący – SSR w Wałbrzychu Anna Glijerska-Socha

Protokolant – Joanna Czwojdzńska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 25 maja 2016r. i 30 maja 2016r.

sprawy : T. S.

syna: K. i S. z d. D.

urodzonego: (...). w W.

obwinionego o to, że:

I. w dniu 03.03.2015 r. w siedzibie przedsiębiorstwa: Przedsiębiorstwo (...), ul. (...), (...)-(...) W. dopuścił do jazdy po drodze publicznej pojazd marki R. o nr rej. (...) kierowany przez Pana D. K., pomimo braku wymaganego dokumentu stwierdzającego dopuszczenie pojazdu do ruchu, tj. dowodu rejestracyjnego pojazdu,

tj. o czyn z art. 96 § 1 pkt. 4 kw,

II. w tym samym czasie i miejscu jak w pkt. I dopuścił do jazdy po drodze publicznej pojazd marki R. o nr rej. (...) kierowany przez Pana D. K. pomimo jego skrajnie złego stanu technicznego (pęknięcie ramy nośnej, brak szyby bocznej, niesprawne oświetlenie i spryskiwacz szyby czołowej)

tj. o czyn z art. 96 § 1 pkt. 5 kw,

I. obwinionego ***T. S.*** uznaje za winnego tego, że w dniu 03.03.2015 r. w siedzibie przedsiębiorstwa (...), ul. (...), (...)- (...) W. dopuścił do jazdy po drodze publicznej pojazd marki R. o nr rej. (...) kierowany przez Pana D. K., pomimo braku wymaganego dokumentu stwierdzającego dopuszczenie pojazdu do ruchu, tj. dowodu rejestracyjnego pojazdu oraz pomimo skrajnie złego stanu technicznego w/w/ pojazdu (pęknięcie ramy nośnej, brak szyby bocznej, niesprawne oświetlenie i spryskiwacz szyby czołowej), to jest tj. wykroczenia z art. 96 § 1 pkt. 4 i 5 kw i za czyn ten na podstawie art. 96 § 1 kw wymierza obwinionemu karę grzywny w wysokości 2000 zł (dwa tysiące złotych);

II. zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100 (sto) złotych tytułem zryczałtowanych wydatków postępowania oraz kwotę 200 (dwustu) złotych tytułem opłaty

Sygnatura akt III W 983/15

UZASADNIENIE

Na podstawie przeprowadzonego przewodu sądowego ustalono

następujący stan faktyczny:

W dniu 3 marca 2015r. około godziny 14: 15 w miejscowości J. , przy ul. (...) inspektor (...) zatrzymał do kontroli drogowej autobus pojazd marki R. o numerze rejestracyjnym (...), należący do Przedsiębiorstwa (...), z siedzibą

przy ul. (...), w W., którym przewożona była grupa 10 szkolnych dzieci . Kierującym wyżej wymienionym pojazdem był D. K. , który w trakcie kontroli nie okazał dowodu potwierdzenia zawarcia umowy ubezpieczenia OC oraz dowodu rejestracyjnego pojazdu . Dowód rejestracyjny pojazdu został uprzednio zatrzymany. W toku kontroli stanu technicznego pojazdu stwierdzono liczne nieprawidłowości, w tym pęknięcia ramy nośnej , korozję perforacyjną ramy nośnej, brak szyby bocznej , niesprawne oświetlenie i spryskiwacz szyby czołowej . Kierowca odmówił przyjęcia mandatu .

Dowód:

zeznania świadka T. K. /k- 48/

protokół kontroli drogowej /k- 12-13/

notatka urzędowa /k- 5/

Obwiniony T. S. nie składał wyjaśnień w postępowaniu prowadzonym przez K. w W. , na rozprawę główną nie stawiał się bez usprawiedliwienia .

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu nadto zważył, co następuje:

Sprawstwo i wina obwinionego T. S. co do popełnienia czynu opisanego w części dyspozytywnej wyroku nie budzi żadnych wątpliwości Na powyższe wskazują zeznania świadka zeznania świadka T. K. /k- 48/, notatka urzędowa /k- 5/ i protokół kontroli drogowej /k- 12-13/.

Zeznania świadka są spójne , logiczne , korespondujące z opisana dokumentacja . Jak wskazał świadek czynności zostały podjęte interwencyjne albowiem widział jadący autobus , który nie miał tylnej szyby – była tylko pleksa, przy czym przystępując do kontroli, nie miał wiedzy kto jest przewoźnikiem. W tych okolicznościach sąd uznał, że obwiniony T. S. swoim zachowaniem wyczerpał ustawowe znamiona wykroczeń z art. 96§1 pkt 4 i 5 kw . Art. 96 § 1 pkt 4 kw stanowi, że właściciel , posiadacz , użytkownik lub prowadzący pojazd , który na drodze publicznej, w strefie zamieszkania lub strefie ruchu dopuszcza pojazd do jazdy pomimo braku wymaganych dokumentów stwierdzających dopuszczenia pojazdu do ruchu do prowadzenia pojazdu osobę nie mającą wymaganych uprawnień podlega karze grzywny . Karze grzywny podlega także stosownie do art. 96§1 pkt 5 kw właściciel , posiadacz , użytkownik lub prowadzący pojazd , który na drodze publicznej, w strefie zamieszkania lub strefie ruchu dopuszcza pojazd do jazdy pomimo , że pojazd nie jest należycie zaopatrzony w wymagane urządzenia i przyrządy albo pomimo że nie nadają się one do spełnienia swego przeznaczenia. Obwiniony T. S. w dniu 03.03.2015 r. w siedzibie przedsiębiorstwa Przedsiębiorstwo (...), ul. (...), (...)-(...) W. dopuścił do jazdy po drodze publicznej pojazd marki R. o nr rej. (...) kierowany przez Pana D. K., pomimo braku wymaganego dokumentu stwierdzającego dopuszczenie pojazdu do ruchu, tj. dowodu rejestracyjnego pojazdu oraz pomimo skrajnie złego stanu technicznego w/w/ pojazdu (pęknięcia ramy nośnej, brak szyby bocznej, niesprawne oświetlenie i spryskiwacz szyby czołowej).

Wymierzając obwinionemu T. S. karę sąd wziął pod uwagę jako okoliczność obciążającą znaczny stopień społecznej szkodliwości czynu wyrażający się wielością oraz wagą naruszonych przez obwinionego norm prawnych. Dopuszczenie do wykonywania transportu drogowego pojazdu mimo braku wymaganego dokumentu stwierdzającego dopuszczenie pojazdu do ruchu, tj. dowodu rejestracyjnego pojazdu oraz pomimo skrajnie złego stanu technicznego jest postępowaniem nagannym, stwarzającym poważne zagrożenie zarówno dla samych pasażerów, którymi w tym przypadku były dzieci dowożone do szkoły jak i innych uczestników ruchu drogowego. Okoliczności łagodzących sąd się nie dopatrzył .

W ocenie sądu wymierzona obwinionemu kara grzywny w kwocie 2000 złotych jest współmierna do stopnia zawinienia obwinionego jak i społecznej szkodliwości czynu, uwzględnia zapobiegawcze i wychowawcze cele kary, stopień winy oraz właściwości i warunki osobiste sprawcy . Obwiniony T. S. odczuje dolegliwość orzeczonej kary i możliwości finansowe by orzeczoną grzywnę uiścić. Na podstawie art. 118 §1 i 3 kpw obciążono obwinionego

wydatkami postępowania w łącznej wysokości 100 złotych określonej stosownie do art. 118§ 4 kpw Rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia z dnia 10 października 2001 r. w sprawie wysokości zryczałtowanych wydatków postępowania oraz wysokości opłaty za wniesienie wniosku o wznowienie postępowania w sprawach o wykroczenia / §1 pkt 1 wskazanego rozporządzenia / . O opłacie orzeczono stosownie do treści art. 21 pkt. 2 w zw. z art. 3 ust 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych .